

ડાહરેક

આ
પુણ્ય
પછી
થા !

★★

- મહેશ : તે એક મહિનાની રજાઓ ક્યાં પસાર કરી ?
સુરેશ : એક દિવસ ઘોડે સવારીમાં ને બાકીના ૨૯ દિવસ હોસ્પિટલમાં.

★★

- ગુરુ : તું મારા ખાઈને પણ હસે છે કેવી શરમજનક વાત કહેવાય !
શિષ્ય : ગુરુજી, તમે જ નહોતું કહ્યું કે મુસીબતનો વખત હસીને પસાર કરવો જોઈએ.

★★

- શિક્ષક : ટીનુ નારો કોટ કઈ વસ્તુમાંથી બન્યો છે ?
ટીનુ : (શરમાઈને) જી, મારા પપ્પાના કોટમાંથી.

★★

- મીના : રામુ તું કિડીઓની પાછળ ક્યાં જાય છે ?
રામુ : એ જોવા કે મમ્મીએ મીકાઈ ક્યાં છૂપાવી છે.

★★

- ડોસીમા : (ફાઈવરને) નારી આટલી મોટી મોટી મૂછો છે અને તું બસ પણ નથી રોકી શકતો.

- ફાઈવર : માજી, મૂછ માં બેક થોડી છે ?

★★

- અપ્પીદાસ : મારા દાદા મરતી વખતે દોઢ લાખ રૂપિયા મૂકી ગયેલા.
અરીખ છોકરો : મારા દાદા તો આખી દુનિયા મૂકી ગયા.

હસીને હળવા રહીએ

હસીને હળવા રહીએ

આ પુસ્તિકાને પ્રસ્તાવનાની જરૂર ખરી ?
ચાલો હસીને હળવા થઈએ - રહીએ.

- રાજુ-દીપ્તિના પ્રજ્ઞામ

હાસ્ય ચિકિત્સા

હસવું એ માનવીની સ્વાભાવિક પ્રક્રિયા છે. ભગવાનની અદ્ભુત અણમોલ દેન છે, જેને કારણે ફક્ત માનવી હસી શકે છે. બીજું કોઈપણ સૃષ્ટિનું પ્રાણી હસતું જોવા મળતું નથી.

હાડમારી અને તીવ્ર હરિકાઈના અત્યારના આ જમાનામાં ગરીબ કે તવંગર હર કોઈના મોં પરનું સ્મિત જાણે કે વિલાઈ જતું હોય છે. હસવાની ક્ષમતા રહી નથી - પછીથી મુક્તપણે ખડખડાટ હસવાની વાત જ ક્યાં રહી ? પણ હાસ્ય ખરેખર એક અદ્ભુત ટોનીક છે.

અમેરિકાના પ્રખ્યાત મેડિકલ લેખક અને પત્રકાર નોર્મન કઝિન્સ હાસ્ય ચિકિત્સાના મૂળ પ્રણેતા છે.

મુંબઈના જાણીતા કાર્ડિયોલોજિસ્ટ ડૉ. મદન કટારિયા ઠેર ઠેર ભારતભરમાં નાના મોટા અનેક શહેરોમાં હાસ્ય ચિકિત્સા પ્રચાર કરી રહ્યા છે ત્યાં લાર્કીંગ ક્લબો સ્થાપી હાસ્ય ચિકિત્સાનું મહત્વ સમજાવી - તેનાથી રોગ પ્રતિકારક શક્તિમાં વધારો થાય છે અને અનેક રોગો સામે રક્ષણ મળી રહે છે એ તેમને દર્દીઓના રોગો થતાં પહેલાના અને પછીના રિપોર્ટો સરખાવી સાબિત કર્યું છે.

હાલમાં મોટાં મોટાં શહેરોમાં જેવા કે દિલ્લી-મુંબઈ-કલકત્તા, મદ્રાસ, બેંગ્લોર, સુરત, અમદાવાદ, વડોદરા વગેરેમાં લાર્કીંગ ક્લબો સ્થાપી છે તેને ધાર્યા કરતાં ઝડપથી ટૂંકા ગાળામાં ભારતભરમાં આવકાર મળ્યો છે. જે માટે ડૉ. કટારિયાએ ખૂશી વ્યક્ત કરી છે.

તેમને તમારી તંદુરસ્તી જાળવવાની ખરેખર ચિંતા છે ? આ જીવન તંદુરસ્ત રહેવું છે ? તેનો સરળ ઉત્તમ રસ્તો ખડખડાટ હસવાનો છે. કોઈપણ વ્યક્તિ એકલા ઘરમાં કે બહાર ખડખડાટ હસે તો સંભવ છે કે લોકો તેને પાગલ ગણે - પણ સમૂહમાં આમ બનતું નથી - સમૂહમાં તો એક બીજાને કારણ વગર હસતા જોઈને પણ હસવું આવે છે !

લાફીંગની કસરત કરવાની રીત

આ કસરતના ત્રણ પ્રકાર છે.

પ્રથમ પ્રકારમાં હા....હા....હો....હો.... એમ જોરથી પાંચેક સાનેક વાર હાકોટા પાડવાના અને તેને કારણે 'વોર્મિંગ અપ'ની ક્રિયા થાય છે. પછીથી બધાએ હાથ ઊંચા રાખી મુક્ત હાસ્ય કરવાનું.

બીજા પ્રકારમાં જોરથી હસવાનું છે. પણ મોં સખત રીતે બંધ રાખી ખડખડાટ હસવાનું.

ત્રીજા પ્રકારમાં મોં ખુલ્લું રાખી અવાજ કર્યા સિવાય ખડખડાટ હસવાનું.

આ ત્રણેય પ્રકારના હાસ્યમાં -

૧. સૌ પ્રથમ ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે વોર્મિંગ અપની ક્રિયા કરવાની હોય છે.

૨. પછીથી હાસ્યના પ્રકારના મુજબ મુક્ત ખડખડાટ હાસ્ય કરવાનું હોય છે.

૩. પછીથી કુલિંગ ડાઉનની ક્રિયા.... આમાં ધીમે ધીમે હાથ ઊંચા કરતા જઈ પાંચ ઊંડા શ્વાસ લેવાના અને ધીમે ધીમે હાથ નીચા લાવતા જઈ શ્વાસ બહાર કાઢવાનો. - હવે છઠ્ઠા ઊંડા શ્વાસ વખતે શ્વાસ બહાર કાઢતી વખતે બંને હાથ છેક નીચે પગ સુધી લઈ જઈ પગના અંગુઠાને અડાડવાના છે. આ રીતે એક સાયકલ પૂરી થઈ - આવી રીતે ૪-૫ સાયકલ કરો - ત્રીસેક મિનિટનો સમય લાગશે.

પ્રસન્નતા જાળવી રાખવાનો અને વધારવાનો એક સરળ ઉપાય એ છે કે સવારે પોતાના ઓરડામાં બેસીને મોટેથી હસો (સમુહમાં હસો) ભલે ખોટું ખોટું પણ હસો. એમ કરતાં સાચું હાસ્ય આવી જશે. એનાથી શરીરમાં રુધિરાભિસરણ સારી રીતે થશે શરીર તંદુરસ્ત રહેશે. બિમારીઓ સતાવશે નહિ - દિવસ આખો ખુશમાં રહેવાશે સમસ્યાઓ ભાગી જશે અથવા તો ઉકલી જશે. આનંદપ્રદ સ્વભાવ જાગશે. રોમ-રોમમાં સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ પ્રગટ થશે - રમશે.

બીજું હાસ્યની ક્રિયા કરવા માટે કોઈ ખર્ચ થતો નથી કે કોઈ સાધનની કે તાલિમની જરૂરિયાત હોતી નથી. અમેરિકામાં હાલતમાં હાસ્ય ચિકિત્સાના કલીનીકો સ્થપાઈ રહી છે. સર્વત્ર 'હાસ્ય ક્લબો'નો પવન વાઈ રહ્યો છે. ત્યારે આપણે સૌ હાસ્યના ફૂવારા - છોળો ઉડાડી તેમાં ભીજાઈએ, મોજ મસ્તી માણીએ, તંદુરસ્ત રહીએ.

- રતિભાઈ શેઠ

* એક કીડી જતી હતી. સામે હાથી મળ્યો.

હાથીએ કીડીને પૂછ્યું : ક્યાં જાય છે ?

કીડી : કપડાં સિવડાવવા.

હાથી : કપડ વધે તો મારી એક ચડી સિવડાવી લાવજે ને!!

હાસ્ય કણિકાઓ

* 'અલ્યા તારા દાદાનું નામ શું ?'

'ગેંડાસિંહ'.

'તારા બાપનું નામ ?'

'વાઘસિંહ'.

'તારું નામ ?'

'હાથીસિંહ'.

'અને તું રડે છે કેમ ?'

'બકરીએ શિંગડું માર્યું માટે.

એ....એ....એ.....!'

* 'પેલી ગાય અને વાછરડું કોનાં છે ?'

'ગાયની ખબર નથી પણ વાછરડું કોનું છે તે ખબર છે.'

'કોનું વાછરડું છે ?'

'ગાયનું !'

* બજારમાં એક ભાઈ ફોટાઓ ખરીદવા ગયા.

'આ રામનો ફોટો કેટલામાં ?'

'દસ રૂપિયામાં'

'અને આ કૃષ્ણનો ફોટો ?'

'આઠ રૂપિયામાં'

'અને આ નારદજીનો ?'

'રામ અને કૃષ્ણના ફોટા લઈ જાઓ તો નારદજી મફતમાં !'

* મારા કાકાનો દિકરો ઊંઘમાંથી જાગ્યો ત્યારે હાંફતો હતો. તેને પૂછ્યું, 'કેમ શું થયું ?' તો કહે, 'સ્વપ્નમાં મારી પાછળ હાથી દોડ્યો હતો !'

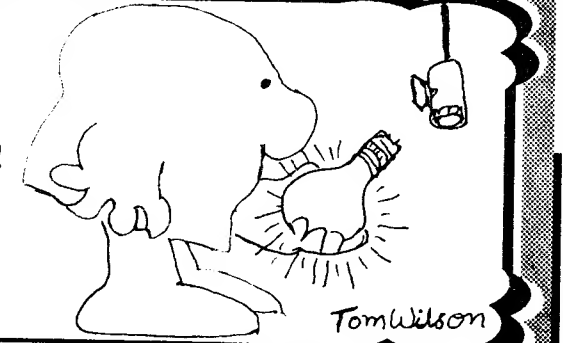
* દરિયા કિનારે બેઠેલા ચંપકલાલે એક બહેનને પૂછ્યું : 'મારા કપડાં ઉપર રેતી ઉડાડે છે તે તમારો દિકરો છે ?' બહેને જવાબ આપ્યો : 'ના રે ના, એ તો મારી પડોશણનો છે, મારો દિકરો તો તમારાં બુટ દરિયામાં નાખી રહ્યો છે !'

ડયારેડ

આ

હું

થાય તો ?

- BOSC

ചിത്രം

★ ★

સુરેશ : એક દિવસ ઘોડે સવારીમાં ને બાકીના ૨૯ દિવસ હોસ્પિટલમાં.

★ ★

શિષ્ય : ગુરુજી, તમે જ નહોતું કહ્યું કે મુસીબતનો વખત હસીને પસાર કરવો જોઈએ.

★ ★

ટીનુ : (શરમાઈને) જી, મારા પપ્પાના કોટમાંથી.

★ ★

રામુ : એ જોવા કે મમ્મીએ મીઠાઈ ક્યાં છૂપાવી છે.

★ ★

ડ્રાઈવર : માજી, મૂછ માં બ્રેક થોડી છે ?

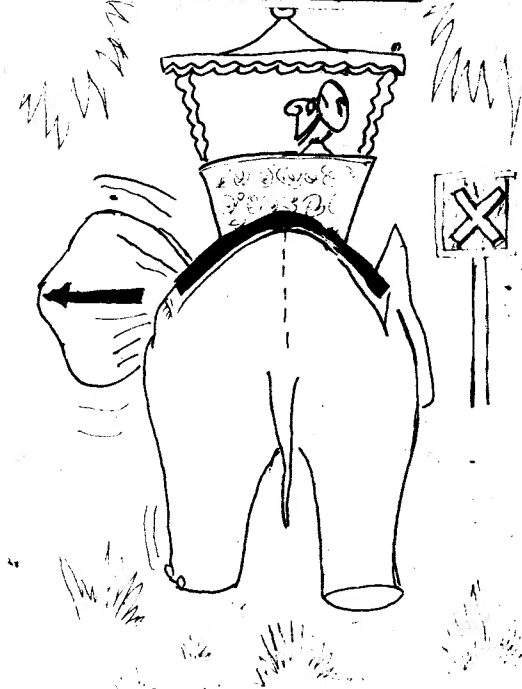
★ ★

ગરીબ છોકરો : મારા દાદા તો આખી દુનિયા મૂકી ગયા.

સૌ ખોલ-ખોલાના માદાનો લઈ
રંગમંચ પર જાય છે ...

ગાથક પછી ?

ਮਗਨ : ਨਹੀਂ.

ଉତ୍ତର : କିଏ ?

મગન : શીંગડા ન હોવાના ત્રણ કારણો હોઈ શકે. એક કોઈક ગાયોને શીંગડા નથી હોતાએ કોઈકના માંદગીમાં ખરી પડે છે. અને ત્રીજું કારણ એ હોઈ શકે કે તે ગાય ન હોય. સામે છે તે ગધેડો છે.

ભણવામાં ઠોઠ મગન નપાસ થયો એટલે એના બાપુજીએ આશ્વાસન આપતાં કહ્યું : કાંઈ નહીં બેટા, હવે ચિંતા ન કર. તારા નસીબમાં જ નપાસ થવાનું લખ્યું હશે.

મગન કહે : સારું થયું ને બાપુજી. મેં મહેનત કરી હોય તો નક્કામી જ જાત ને?

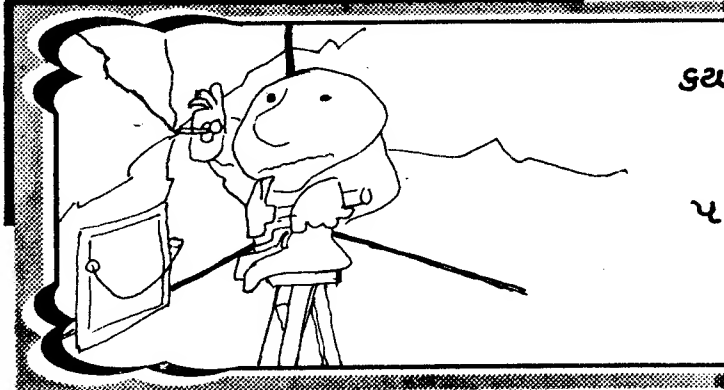
શિક્ષક : એવું ક્યું જનાવર છે જે સિંહથી પણ ડરતું નથી ?

ટપ્પુ : સિંહણ

મગન : તેં આખી રાત જાગીને વાર્તા લખી હતી તે બધાને કેવી લાગી ?

છગન : તે વાર્તા સાંભળતા સાંભળતા બધા ઊંઘી ગયા.

- * ચિત્રોનું પ્રદર્શન જોવા આવનાર મનુએ એક ચિત્ર બતાડી કહ્યું : મારું ચિત્ર તમે ક્યારે દોર્યું ?
ચિત્રકાર : એ ચિત્ર નથી અરીસો છે.
- * બે જણાં દારુના નશામાં આકાશ સામે જોઈ ઝઘડતા હતા.
એક કહે આ ચાંદો છે, બીજો કહે આ સૂરજ છે. બંને ત્રીજા દારૂડીયા પાસે ગયા અને તેને પુછ્યું કે - આ ચાંદો છે કે સૂરજ ?
ત્રીજો દારૂડીયો કહે, 'મને ખબર નથી હું અહીં નવો આવ્યો છું.'
- * એક છોકરો રાતે મોડો આવ્યો. એના બાપુજીએ પૂછ્યું ક્યાં ગયો હતો. 'માનો પ્રેમ' નામની ફિલમ જોવા; દિકરાએ કહ્યું. બાપુજીએ ધોલ મારતાં કહ્યું : તો હવે 'બાપનો ગુસ્સો' પણ જોઈ લે.
- * મહેશ : એવું કયું કામ છે જે મહેનત કર્યા વગર થાય ?
રમેશ : નપાસ થવાનું.
- * મોહન : મનુ તું વાતો કરતી વખતે મોંમાં સાકર કેમ રાખે છે ?
મનુ : ગુરુજીએ મને હંમેશાં મીઠીવાણી બોલવાનું કહ્યું છે તેથી.
- * શિક્ષક : રમેશ, આ વર્ષે તને પરીક્ષામાં બેસવા નહીં દઉં.
રમેશ : સાહેબ તો હું ઊભો ઊભો જ પરીક્ષા આપીશ.
- * એક છોકરો ટ્રેનમાં જતો હતો. એક મુસાફરે તેના ખભે હાથ મૂકીને પૂછ્યું, 'આ કયું સ્ટેશન છે ?'
છોકરો : આ કોઈ સ્ટેશન નથી, મારો ખભો છે.
- * પિતા : બેટા તારા પેપર્સ કેવાં લખાયાં ?
પુત્ર : બસ, એક જ પ્રશ્ન ખોટો લખાયો.
પિતા : બાકીના પ્રશ્નોના ઉત્તર તો સાચા છે ને ?
પુત્ર : એ તો મેં લખ્યા જ નથી.

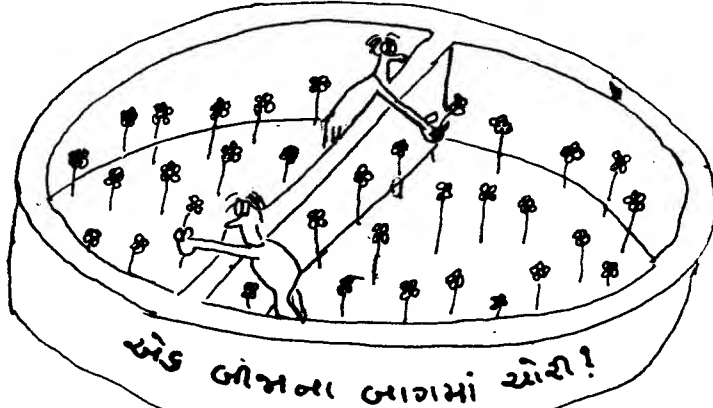

ક્યારેડ
આ
હું
પણ
હા
ર !

- મગન : શું તારો ભાઈ વડોદરા ભણવા ગયો ?
છગન : હા, મારા કાકા તેને ત્યાં લઈ ગયા.
- મગન : તેનું ભણવાનું કેવું ચાલે છે ?
છગન : સરસ. તે અત્યાર સુધીમાં છ નિશાળોમાંથી નીકળી ગયો છે.
- * વિદ્યાર્થી : સાહેબ, મારા બાપુજી કહેતાં હતાં કે આપણાં પૂર્વજો વાંદરા હતા.
શિક્ષક : બેસી જા. ઘરની વાત નિશાળમાં નહીં કરવાની !
- * લાલુ : બાપુજી તમે આંખો બંધ કરીને લખી શકો ?
પિતાજી : હા, કેમ નહીં ?
લાલુ : તો બંધ આંખે આ પરિણામપત્રક પર સહી કરી આપો.
- * ફોન કરનાર બચુને - તારા બા-બાપુજી બહાર ગયા છે તો તારા સિવાય ઘરમાં બીજું કોઈ નથી ?
બચુ - મારી બેન છે ને !
ફોન કરનાર - તો ફોન તેને આપ. બચુ - તે ઘોડીયામાં સૂતી છે.
- * શિક્ષક : તમે અઢારમી સદીના વૈજ્ઞાનિકોની બાબતમાં થોડુંક પણ જાણતા હો તો કહો.
ચંદુએ હાથ ઊંચો કર્યો એટલે શિક્ષકે ખુશ થઈ કહ્યું શાબાશ. બોલ !
ચંદુ : એ બધાં જ મરી ગયા છે.

- * ડૉક્ટર : (દર્દીને) મેં જે દવાના પડીકા તમને મધ સાથે લેવાના કહ્યા હતા તેનાથી તમને કંઈ ફાયદો થયો ?
દર્દી : તમે પડીકા જરા પાતળા કાગળમાં બાંધજો.
ડૉક્ટર : કેમ !
દર્દી : બહુ જડા કાગળનું પડીકું ગળે નથી ઉતરતું.
- * શેઠાણી : આમ ભીખ માગે છે એના કરતાં મહેનત કરતો હોય તો ?
ભીખારી : તમારી પાસે પૈસા કઢાવવા કેટલી બધી મહેનત કરવી પડે છે !
- * અબ્રાહમ લિંકન ખૂબ લાંબા હતા. એક વખત તે એક પગ લંબાવીને બેઠા હતા. સામે બેઠેલા તેના મિત્રએ કહ્યું : આટલો લાંબો પગ મેં બીજો જોયો નથી. લિંકને બીજો પગ લંબાવીને કહ્યું , “લો તે પણ જોઈ લો.”
- * મગન : ગધેડાને શીંગડા નથી હોતા.
છગન : તને પણ ક્યાં છે ?
- * કનુ : હું સૂર્ય પર જવાનો વિચાર કરું છું.
મનુ : સૂર્ય પર તો ખૂબ તાપ હોય, તું ત્યાં બળી જઈશ.
કનુ : હું તો રાત્રે જઈશ.
- * ટીનુ : મમ્મી ૧ રૂપિયો આપ ને.... બિચારો ડોસો ક્યારનો બૂમો પાડે છે.
મમ્મી : એ શું કહે છે ?
ટીનુ : દુગ્ગાની કિંમત ફક્ત એક જ રૂપિયો.
- * શિક્ષક : (વિદ્યાર્થીને) જો દેશમાં છાપાં (વર્તમાનપત્ર) ન હોત તો શું થાત તેની ખબર છે ?
વિદ્યાર્થી : શું થાત ? પડીકું બાંધવા માટે કાગળ ન મળત.

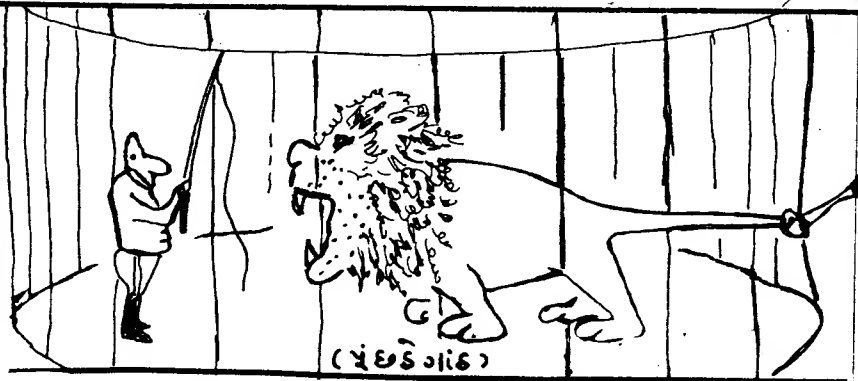

વજન તો
ઉંચકારું
પણ ...

- શિક્ષક : એવી ચાર વસ્તુના નામ આપો જેમાં દૂધ હોય.
ગીતા : પેંડા, દહીં, દૂધપાક.... અને ગાય.
- શિક્ષક : સિંહની બોડમાં જઈને કોણ જીવતું પાછું ફર્યું ?
ઘણાં વખત પછી પાછળથી જવાબ આવ્યો - સિંહ.
- * શિક્ષક : કેમ અલ્યા ભરત ચાલુ કલાસમાં તું વાતો કરતો હતો ?
ભરત : ના સાહેબ. ઊંઘમાં હું કોઈની સાથે વાત કરતો નથી.
- * બા : કેમ અલી જશોદા. તને દૂધ લેવા મોકલેલી ને ખાલી તપેલીએ કેમ પાછી આવી ?
જશોદા : બા, રસ્તામાં એક મોટર પી. પી. પી. બોલતી હતી એટલે હું દૂધ પી ગઈ.
- * ભગો (જ્યોતિષીને) : શું આવતા જન્મમાં હું ગધેડો બનીશ !
જ્યોતિષી : ના એકને એક જન્મ વારંવાર ન મળે.
- * લાલજી : તારી પાસે દસ રૂપિયા હોય અને હું પાંચ રૂપિયા માંગુ તો તારી પાસે કેટલા રહે ?
કાનજી : દસ.
લાલજી : એ કેવી રીતે ?
કાનજી : તું તો માગે, પણ હું આપું તો ને !

- * મમ્મી : પપુ મેં તને કાલે જ કહેલું કે ખોટા ખર્ચા નહિ કરવાના છતાં તેં આજે એક સાથે બે મીણબત્તી સળગાવી ?
પપ્પુ : મમ્મી , મેં એક જ મીણબત્તીના બે ટુકડા કર્યા છે.
- * લારીવાળો : એક રૂપિયાના ચાર સફરજન.
સ્ત્રી : કંઈક ઓછું કરો ને !
લારીવાળો : એક રૂપિયાના ત્રણ લઈ જાવ, બસ !
- * જજ : ચોર ને - તેં એક અઠવાડિયામાં ૧૫ ચોરી કેવી રીતે કરી ?
ચોર : જી, દિવસ - રાત મહેનત કરીને.
- * શિક્ષક : પપુ તું ઇતિહાસમાં કેમ નાપાસ થયો ?
પપુ : થાઉં જ ને ! હું હજી ૧૨ વર્ષનો છું અને મને ૧૨૦૦ વર્ષ પહેલાંના પ્રશ્નો પૂછેલા.
- * ધરાક : તું સાચું બોલે છે કે આ દૂધ તદ્દન શુદ્ધ છે ?
દૂધવાળો : હા સાહેબ, મેં તેમાં પાણી ગાળીને ભેળવ્યું છે.
- * એક મૂર્ખ : દોસ્ત, આપણી હોડી પાણીમાં ડૂબે છે.
બીજો મૂર્ખ : ડૂબવા દે, આ તો ભાડૂતી હોડી છે. આપણી નથી.
- * શિક્ષક : શિયાળામાં સંકોચાય અને ઉનાળામાં વિસ્તાર પામે તે વસ્તુ કઈ ?
વિદ્યાર્થી : શાળાની રજાઓ.
- * શિક્ષક : તમારા દાદાને પૂછી જોજો કે તમારા વખતમાં ઘઉંની ગુણ પાંચ રૂપિયામાં મળતી હતી કે નહિ ?
વિદ્યાર્થી : એ તો આજે પણ મળે છે પણ ફરક એટલો કે તે ખાલી મળે છે.
- * ચંદુ : મારા પપ્પાનો કોઈ વાળ પણ વાંકો કરી શકે એમ નથી.
નંદુ : એટલે કે એ ખૂબ બહાદૂર હશે ?
ચંદુ : ના એ તો ટાલિયા છે.

(ચંદુ કે ગાંડ)

★★
“બોબી, તારી બહેન કેટલા વર્ષની છે.”
“પરચીસ વર્ષની.”
“પણ એ તો વીસ વર્ષની છે એમ કહે છે.”
“હા, એ પાંચ વર્ષની થઈને પછી એણે ગણવાનું શરૂ કર્યું હતું.”

ચિત્રકાર : મને જે કાંઈ સફળતા મળી છે તે બધી ટેલીફોનના કારણે.
મિત્ર : એ કેવી રીતે ?
ચિત્રકાર : સાચો નંબર મેળવવાની રાહ જોવાનાં સમયમાં હું બાજુમાં પડેલા કાગળો પર પેન્સિલ ફેરવ્યા કરતો હતો.

★★
મનુ : કનુ સાવ ખાલી પેટે હોય ત્યારે તું કેટલી રોટલી ખાઈ શકે ?
કનુ : કદાચ સાત રોટલી તો ખાઈ જ જાઉં.
મનુ : ખોટું, એક રોટલી ખાઈ જાય પછી તારું પેટ ખાલી થોડું કહેવાય?

★★
મા : જો બેટા, તોફાની છોકરાઓથી દૂર રહેવું હોં !!
દિકરો : એટલે જ તો હું સ્કૂલે નથી જતો.

- * રાજેશ : મહેશ, તે મારા પત્રનો જવાબ કેમ ન આપ્યો ?
મહેશ : મારી પાસે તારું સરનામું ન હતું.
રાજેશ : પત્ર લખીને પુછાવી લેવું હતું ને ?
- * રાજુ : મારા દાદાજી આગળ બધાં માથું નમાવતાં હતાં.
રાકેશ : કેમ, તારા દાદાજી મોટા ઓફિસર હતા.
રાજુ : ના, તે હજીમ હતા.

બે નાટ્યકલાકારો પોતપોતાના અભિનયની પ્રશંસા કરતા હતા. એકે કહ્યું : 'મેં એક નાટકમાં એવો દુઃખાન્ત અભિનય કર્યો કે લોકો રડવા માંડ્યા અને એક મહિલા તો બેભાન થઈ ગઈ.

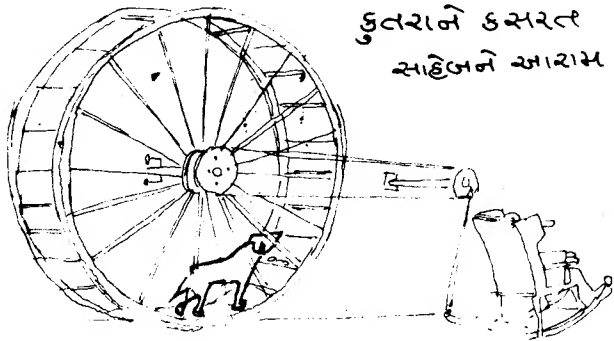
બીજાએ કહ્યું : એમાં શું નવાઈ !? મેં એક નાટકમાં મરીને સ્ટેજ પર પડવાનો અભિનય કરેલો એ જોઈને ત્યાં બેઠેલો ઈન્સ્યોરન્સ એજન્ટ ઘેર જઈને મારી પત્નિને વીમાના પૈસા આપી આવ્યો.

- ★ સુરેન્દ્ર : 'તારામાં વીસ વર્ષ પહેલાં જેટલી તાકાત હતી એટલી જ અત્યારે છે તેનું પ્રમાણ શું ?

નરેન્દ્ર : (એક મોટો પથ્થર બતાવીને) આ પથ્થરને ન તો હું એ વખતે ઉપાડી શકતો હતો. નથી અત્યારે ઉપાડી શકતો.

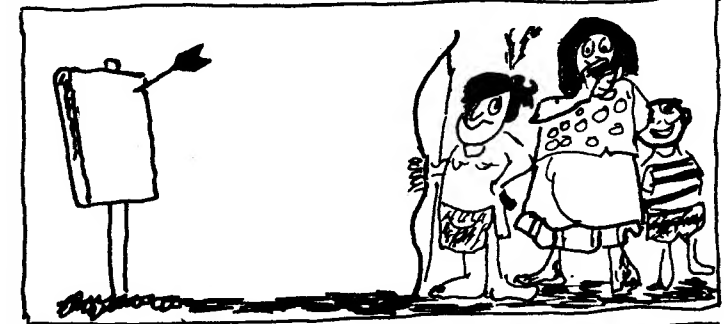
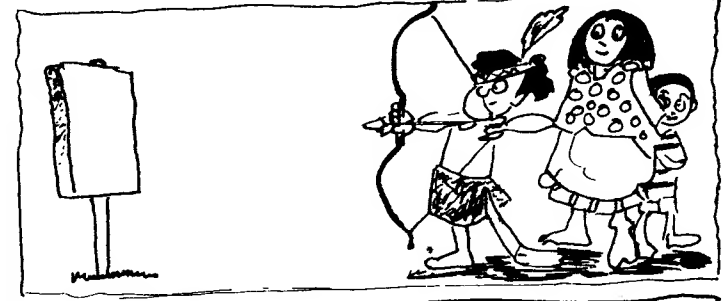

લોકસભાના ઉમેદવારે પોતાનું ભાષણ શરૂ કરતાં પહેલાં પ્રચાર અધ્યક્ષને પૂછ્યું.
આ વિસ્તારના લોકોને મારે શું વચન આપવું જોઈએ?
પ્રચારાધ્યક્ષે કહ્યું. તમે દુકાળગ્રસ્ત વિસ્તારમાં છો. તમારે વરસાદનું વચન આપવું જોઈએ.

કુતરાને હસરત
સાહેબને આરામ !

અમારું નિશાન એટલે અમારું નિશાન...

- * ચા ફાયદાકારક છે કે હાનિકારક ?
કોઈક પીવડાવે તો ફાયદાકારક. જાતે પીવી પડે તો હાનિકારક.
- * પહેલો વિદ્યાર્થી : આજે અમારા સાતમા ધોરણના તમામ શિક્ષકોની પરીક્ષા લેવામાં આવી.
બીજો વિદ્યાર્થી : શું પરિણામ આવ્યું.
પહેલો વિદ્યાર્થી : બધા જ પાંચમા ધોરણને માટે લાયક પૂરવાર થયા.

★ પપ્પા એક અઠવાડિયા માટે બહાર જવાના હતા. તેમણે દિકરાને સમજાવ્યું. જો બેટા, કાલથી જે પત્રો આવે તેની પર તે ક્યારે આવ્યા તે લખી નાખજે.

પપ્પા જ્યારે પાછા આવીને ટપાલ જોવા બેઠા તો બધી ટપાલ પર લખેલું હતું - “આજે આવી.”

★ શર્માજીએ ટેલિફોન જોડાણ માટે અરજી કરી રાખેલી. ઘણી વિનંતી છતાં કાંઈ દાદ નહોતી મળતી. છેવટે થાકીને, કંટાળીને તેમણે પત્ર લખ્યો કે મારી અરજી રદ કરશો. જવાબ આવ્યો : “માફ કરશો, દિલગીર છીએ. તમારી અરજી તરત રદ નહીં થઈ શકે. વારો આવશે ત્યારે થશે.”

★ ડોક્ટર (દર્દીને) : તમે તો થોડી ઘણી પીઠ દુઃખે છે તેમ કહેલું પણ તમારા ધબકારા પણ ઘણા વધી ગયેલા જણાય છે.

દર્દી : જી. ધબકારા તો દિવાલ પર તમે જે ફી લખી છે તેના લીધે વધી ગયા છે.

★ મહેમાન : બાળકોને પૈસા એકઠા કરવા તમે ગલ્લો શા માટે નથી લાવી આપતા.

યજમાન : અમારો અનુભવ એવો છે કે ગલ્લો બાળકોને કંજૂસ અને મા-બાપને ચોર બનાવી દે છે.

★ રાકેશ : નરેશ, તું આટલો ઉદાસ કેમ લાગે છે ?

નરેશ : પુસ્તકો ખરીદવા મેં મારા પપ્પા પાસેથી પૈસા મંગાવ્યા હતા પણ તેમણે તો પુસ્તકો જ ખરીદીને મોકલી આપ્યા.

★ ડોક્ટર : તમે મનમાં વિચારો કે તમે સાજા થતા જાઓ છો. દર્દી ઉઠીને ચાલવા માંડ્યો.

તો ડોક્ટર કહે મારી ફી ? દર્દી : તમે પણ મનમાં વિચારો કે મને ફી મળી રહી છે.

★ એક તોફાની છોકરાએ તેની મમ્મીને પૂછ્યું. મારી વહાલી મમ્મી મને કહે તો હું તને ક્યારે સારો લાગું છું. મમ્મીએ કહ્યું : જ્યારે તું ઘરની બહાર હોય છે.

★ એક આદમી (શેઠને) મેં તમને સળગતા મકાનમાંથી બહાર કાઢીને બચાવ્યા હતા. ૧૦૦ રૂ. આપો.

શેઠજી : લે આ ૫૦ રૂપિયા.

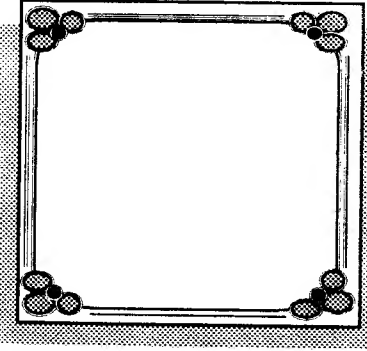
આદમી : કેમ પચાસ જ.

શેઠ : કારણ એ વખતે હું અધમૂઓ થઈ ગયેલો.

★ શિક્ષક : તું સાવ મૂર્ખ છે. તમારા જેવડો હતો ત્યારે હું તો કેવું સરસ વાંચતો હતો.

વિદ્યાર્થી : તમને સારા શિક્ષક મળ્યા હશે, સાહેબ !!

★ મીનુ : તને કઈ દેવીએ સૌથી વધારે પ્રભાવિત કરી છે. રેણું : શ્રીદેવીએ.

તમે આમને ઓળખ્યા ? એ છે જયંતી પટેલ. જાણીતા નેતા - અભિનેતા. ઉપરની છબી એમની એટલે કે એમના મગજની છબી છે. તમને કંઈજ દેખાતું નથી ? ત્યારે ખરેખર એ જ જોવાનું છે કે એમાં કંઈ જોવાનું નથી.

★ ડોક્ટર : “તમારી પરેશાની અને બિમારીનું કારણ મારી સમજમાં નથી આવતું. હું સમજું છું ત્યાં સુધી એ નશાના કારણે હશે.

દર્દી : કોઈ વાંધો નહિ. જ્યારે તમારો નશો ઉતરશે ત્યારે આવી જઈશ.

★ પિતા : એવી કોઈ ચીજ હોઈ શકે કે જે મુંબઈથી મદ્રાસ સુધી હાલ્યા ડોલ્યા વગર પહોંચી જાય ?

પુત્ર : હા, રેલ્વે લાઈન.

★ એક ફોજી ઓફિસરે ટેબલ પર પડેલા બિસ્કીટના ડબ્બા તરફ ઈશારો કરી કહ્યું, “જવાનો આના પર તૂટી પડો, જેવી રીતે લડાઈમાં દુશ્મનો પર તૂટી પડો છો.”

આ સાંભળતાં જ જવાનો બિસ્કીટ પર તૂટી પડ્યા અને ખાવા લાગ્યા પરંતુ એ વખતે એક જવાન એક ખાય, એક બિસ્સામાં મૂકે એમ કરતો હતો તે ઓફિસર જોઈ ગયા. તેમણે પૂછ્યું આ શું કરે છે ?

જવાને કીધું : દુશ્મનોને કેદી બનાવું છું.

- ★ દુકાનદાર અને ગ્રાહક વચ્ચે વાતચીત.
'દિવેલ હશે?'
'ના સાહેબ'
'ભલે, એક કિલો વોશિંગ પાવડર આપો.'
'અરે, ગઈ કાલે જ ખલાસ થઈ ગયો.'
'ઠીક, અઢીસો ગ્રામ ચા આપો.'
'ચા તો આજે સાંજે આવશે.'
'તો તાજું તો હશે જ'
'હા છે ને'
'તો દુકાનને તાત્કાલિક તાજું જ મારી દો.'
★ વાળંદ ઘણો વાતોડિયો હતો. તેણે વાત શરૂ કરવા માટે પૂછ્યું.
'સાહેબ વાળ કેવી રીતે કાપું?'
ગ્રાહક વાળંદની રીતભાત જાણતો હતો. તેણે જવાબ આપ્યો. "મૂંગા રહીને."

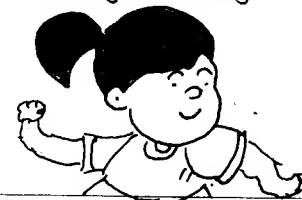

- ★ "હું તમારો પિયાનો રીપેર કરવા આવ્યો છું." "પણ મેં કોઈને નથી બોલાવ્યા."
"હા, તમે નહિ પણ તમારા પડોશીઓએ બોલાવ્યો છે."
★ સુરેશ : વાળ ઉગાડવાનું તેલ ટાલ પર માલિશ કરવાથી શું થાય ?
મહેશ : આંગળિઓ પર વાળ ઉગવા માંડે.
★ પ્રોફેસર : જો રામુ બહાર જે ભાઈ ઉભા છે તેને તે કહી દીધું ને કે હું ઘરમાં નથી.
રામુ : કહી તો દીધું સાહેબ ! પણ એ મારી વાત માનવા તૈયાર નથી.
પ્રોફેસર : ઓહ, તો તો મારે જાતે જ જઈને કહેવું પડશે. તો જ માનશે.
★ "બાળકોના જન્મદિવસે વડિલોને શા માટે બોલાવવામાં આવે છે ?"
"કારણ કે વડિલો જ મોંઘી ભેટ આપી શકે" બાળકે જવાબ આપ્યો.

- ★ રમણ : જે માણસ પોતાની વાત બીજાને સમજાવી શકે નહિ તે બેવકૂફ છે.
મગન : જી, હું તારી વાત સમજ્યો નહીં.

- ★ મમ્મી : બેટા, સાંજે મેં ઘણી મહેનત કરીને સુખડી બનાવી હતી. કેવી લાગી?
દિકરો : મા. તે જેટલી મહેનત કરીને બનાવી હતીને, મેં એટલી જ મહેનતથી ખાધી.
★ બંટી : કાલે રાત્રે મારી અને સત્રીની વચ્ચે લડાઈ થઈ હતી પણ કંઈ વિચારીને મેં એને છોડી દીધો.
!?
રમેશ : શું વિચારીને છોડી દીધો ?
બંટી : એ જ કે તે મારા કરતાં વધારે તાકાતવાન છે.
★ નેતા : (ડોક્ટરને) મારો રિપોર્ટ મને મારી ભાષામાં સમજાવો.
ડોક્ટર : તો સાંભળો. રિપોર્ટ અનુસાર તમારું બ્લડ પ્રેશર ગોટાળાઓની જેમ વધી રહ્યું છે. તમારા ફેફસાં જૂઠું આશ્વાસન આપે છે તથા હૃદય રાજનામું આપી દેવાનું છે.

- ★ શિક્ષક : (વિદ્યાર્થીને) તેં મારું મગજ ખરાબ કરી નાંખ્યું. કાલે મારે તારા પપ્પાને મળવું પડશે. વિદ્યાર્થી : પપ્પાને નહિ. કાકાને મળજો. ડોક્ટર તો એ છે.
★ રમેશ : આપણા દેશમાં મૃત્યુઆંક કેટલો છે ?
કૃષ્ણન : સો ટકા.
રમેશ : સો ટકા ? એટલે ?
કૃષ્ણન : એનો અર્થ એવો કે જે જન્મ લે છે તે જરૂર મરે છે.
★ 'જ્યારે ૨૦ પૈસાની ચોકલેટ પણ નથી આવતી તો સરકાર બનાવે છે શેના માટે?'
"મંદિરમાં નાખવા કે ભિખારીને આપવા માટે."
★ પવન : એવી કઈ સંખ્યા છે જે સતત વધતી રહે છે.
શશિ : ભારતની જનસંખ્યા.
★ શિક્ષક : સોનુ તેં એક કાન બંધ કેમ રાખ્યો છે?
સોનુ : એટલા માટે કે હું જે કાંઈ સાંભળું તે બીજા કાનેથી બહાર ના નીકળી જાય.

★ મનુ: મા. આજે આપણા નવા પાડોશીએ મારી સાથે વાત કરી.

મા: હું કહેતી હતી ને કે સારા છોકરાઓ સાથે બધાને વાત કરવાનું ગમે. શું કહ્યું એમણે?

મનુ: કહેતા 'તા કે મારા બગીચા તરફ આવ્યો છે તો ટાંટિયો તોડી નાંખીશ.

★ એક ભિખારી બેંકમાં જતો હતો. ચોકીદારે તેને રોકીને કહ્યું, તને અહીં શું મળશે?

ભિખારી: બેટા હું માંગવા નહીં, ૫૦૦૦/- રૂ. જમા કરાવવા આવ્યો છું.

★ ટિકિટની લાઈનમાં એક જાડી સ્ત્રીની આગળ એક દુબળો માણસ ઉભો હતો જે વારે વારે બહેનને કહેતો હતો કે ધક્કો ન મારશો, ધક્કો ન મારશો. ચાર પાંચ વખત તો. જાડી સ્ત્રીએ સાંભળી લીધું, પછી તેનાથી ન રહેવાયું એટલે એણે કહ્યું શું ધ્યાસ લેવો તે પણ ગુનો છે?

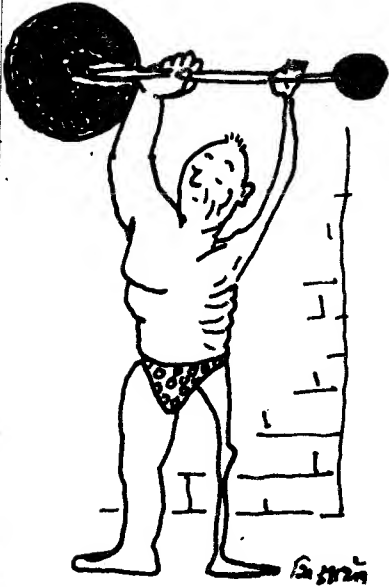
★ એક વ્યક્તિ(તેના મિત્રને) : તમારી પત્નિને કમરનો દુખાવો હવે કેમ છે?

મિત્ર: જે દિવસે ડોક્ટરે તેને કહ્યું કે કમરનો દુખાવો ઘડપણની નિશાની છે તે દિવસથી દુખાવો મટી ગયો.

★ દુકાનદારે ગ્રાહકને કીધું, જો તમે એક વાતનું ધ્યાન રાખશો તો આ છત્રી વર્ષો સુધી તમારા કામમાં આવશે.

ગ્રાહક: કઈ વાતનું ધ્યાન રાખવાનું?

દુકાનદાર: બસ આને તડકાથી અને વરસાદથી બચાવવી.

★ પોલિસ એક વ્યક્તિને પકડીને પોલિસ ચોકીમાં લઈ આવ્યો.

સાહેબે પૂછ્યું: આનો શું ગુનો છે?

પોલિસ: સાહેબ આણે પીધો છે અને બકબક કરતો હતો.

વ્યક્તિ: (ગળગળો થઈને) સાહેબ મેં જરાય નથી પીધો.

સાહેબ: તમે કેવી રીતે જાણ્યું કે તેણે પીધો છે?

પોલિસ: એ બસ ડ્રાઈવર સાથે મોટે મોટેથી ઝઘડો કરતો હતો અને મારવા તૈયાર થઈ ગયેલો.

સાહેબ: પણ, એથી એવું તો સાબીત નથી થતું કે તેણે પીધો છે.

પોલિસ: પણ સાહેબ, ત્યાં નહોતી કોઈ બસ કે નહોતો ડ્રાઈવર.

નામ લખાવો
લા
લા
લા
લા
બતાવો.

કુસ્તી

કુસ્તીના દાવ ચાલતા હતા.

જોવા આવનારામાંથી

એક ભાઈ બુમો પાડતા હતા.

પહેલવાનોને જોશ ચડાવતા હતા.

“શાબાશ, લગાવી દે જોરથી એકે મુક્કો. તોડી નાખ બત્રીસી.”

પાસે બેઠેલા બીજા દર્શકે પૂછ્યું -

‘ભાઈ સાહેબ,

તમે પહેલવાન છો કે તેના દોસ્ત? કે પછી તેના ગુરુ?’

એ ભાઈએ જવાબ આપ્યો -

“અરે આપણે ક્યાંના પહેલવાન?

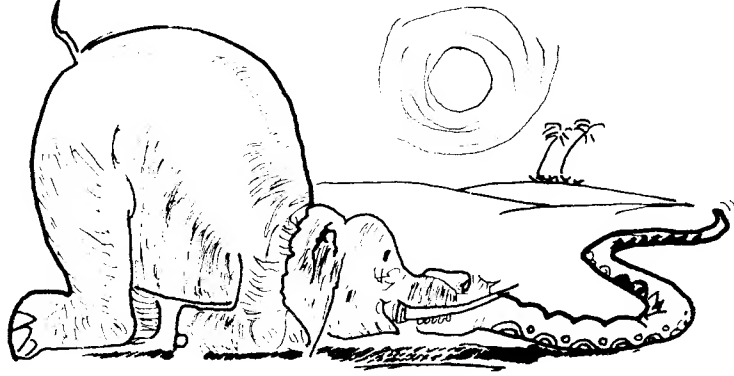
આ તો ધંધાની વાત છે.

હું દાંતનો ડોક્ટર છું!”

* હેડક્લાર્ક : સાહેબ નવો કારકુન બહેરો છે. એને કશું સંભળાતું નથી. આવો મૌણસ મારા વિભાગમાં ન જોઈએ.
સુપરી-ટેન્ડન્ટ : તો પછી એને ફરિયાદ વિભાગમાં મૂકી દો.

* એક વખત એક પોલીસે સાયકલ પર જતા યોગેશને રોક્યો અને કહ્યું કે, ‘એ મીસ્ટર! લાઈટ કેમ નથી?’ ત્યારે યોગેશે કહ્યું કે આટલી બધી લાઈટમાં મારી લાઈટની શી જરૂર છે? પોલીસે યોગેશની સાયકલની હવા કાઢી નાખી, ત્યારે યોગેશે કહ્યું કે હવા કેમ કાઢી નાખી? તો પેલા પોલીસે કહ્યું કે આટલી બધી હવામાં તારી સાયકલની હવાની શી જરૂર છે?

- * બાપુજી, તમને ખુશ ખબર આપું. ‘બોલ બેટા.’
‘આવતા વર્ષે મારા માટે નવાં પુસ્તકો નહીં ખરીદવાં પડે.’
‘કેમ?’ ‘હું નાપાસ થયો છું!’
- * ‘કાલે કબાટમાં મેં બે લાડુ રાખેલા. તેમાં એક જ કેમ છે?’
‘મા, અંધારામાં મને બીજો દેખાયો નહીં હોય!’
- * શિક્ષક વિદ્યાર્થીને - ‘હું તને ખૂબ પ્રેમ કરું છું એટલે તને મારું છું. જેથી ભવિષ્યમાં તું સારો માણસ બને.’
વિદ્યાર્થી : ‘સાહેબ, મને પણ તમારા પ્રત્યે ખૂબ પ્રેમ છે; પણ બતાડી નથી શકતો!’
- * ‘ટેલીફોનના તાર ઊંચે કેમ લગાડેલા હોય છે?’
‘કોઈ વાત ન સાંભળી જાય માટે!’
- * જ્યોતિષ : ‘તારી રેખાઓ કહે છે તું ખૂબ ભણવાનો છે.’
વિદ્યાર્થી : ‘ભણું તો કેટલાય વર્ષોથી છું - પણ પાસ ક્યારે થઈશ તે કહો ને?’

★ દર્દી : ડોક્ટર, મારી શ્રવણશક્તિ એટલી નબળી થઈ ગઈ છે કે મને મારી ઉધરસ પણ સંભળાતી નથી.
ડોક્ટરે તેને દવાની શીશી આપી.

“આ ગોળીઓ લેવાથી મને સંભળાવા માંડશે?” દર્દીએ આશાભર્યા અવાજે પૂછ્યું.

“હા” ડોક્ટર ગંભીર થઈને બોલ્યા. “આનાથી તમારી ખાંસીનો અવાજ મોટો થઈ જશે.”

★ “મમ્મી, તને એ ડીશ યાદ છે જેની તને હંમેશાં ચિંતા થયા કરતી હતી કે તે તૂટી ના જાય.”
“હા. કેમ?”
“તારી ચિંતા કાયમ માટે ગઈ.”

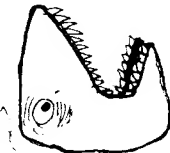
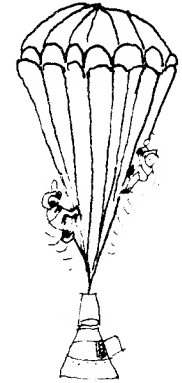
★ દર્દી : ડોક્ટર, જૂઓને મારા શરીરમાં દિલ છે કે નહીં?

ડોક્ટર : પહેલાં તમે એ કહો કે તમારા ખિસ્સામાં પૈસા છે કે નહીં?

★ એક મિત્ર (બીજાને) અરે યાર, જો હું ગધેડો હોત તો તું પણ દોસ્તી માટે ગધેડો બની જાત.
બીજો મિત્ર : ગધેડો તો ન બનત પણ દોસ્તી ખાતર ઘાસ જરૂર ખવડાવત.

★ એક નેતા બહુ લાંબું ભાષણ આપ્યા પછી બોલ્યા -
‘માફ કરશો. આજે હું ઘણી વાર સુધી બોલ્યો. મારા હાથમાં ઘડિયાળ નહોતી.’
ભીડમાં કોઈક બોલ્યું ‘ઠીક છે. પરંતુ તમારી પાછળ કેલેન્ડર તો લટકાવેલું હતું.’

★ “હું તમને ઘણી દવાઓ આપી ચૂક્યો છું. પણ અસર નથી થતી. હવે હું દવા બદલીને જોઉં છું.” ડોક્ટરે કહ્યું.
દર્દીએ કહ્યું “ના ડોક્ટર સાહેબ, હવે હું ડોક્ટર બદલવાનું વિચારી રહ્યો છું.”

★ શિક્ષક : (વર્ગમાં દાખલ થતાં જ) આજે વર્ગમાં એટલી શાંતિ જોઈએ કે ટાંકણી પડે તો પણ સંભળાય. બાળકો શાંત થઈ ગયા. એક ક્ષણ પછી એક બાળક કહે : “સાહેબ હવે તો ટાંકણી નાખો.”

★ એક દારૂડિયો વરસાદમાં ક્યાંક જતો હતો. તો લપસીને કીચડમાં પડી ગયો. થોડી વારમાં વીજળી થઈ. તો બોલ્યો, વાહ ઉપરવાળા. પહેલાં તું પાડી નાખે છે અને પછી પાછો ફોટો પણ લે છે ?

★ પિતા (મનુને) : મનુ તારા વર્ગમાં સૌથી વધુ મહેનતુ કોણ છે ?

મનુ : (ભોળપણમાં) હું.

પિતા : કેવી રીતે ?

મનુ : મારા વર્ગના બધા બાળકો ચૂપચાપ બેઠા હોય છે. માત્ર હું જ પાટલી ઉપર ઉભો હોઉં છું.

★ પપ્પા, આજે મારું ઘરકામ તમે કરી આપોને ? અનિલે પપ્પાને કહ્યું.

પપ્પા કહે અરે આજે તો મને માથુ ખંજવાળવાની પણ નવરાશ નથી ને!

અનિલ : કાંઈ વાંધો નહિ પપ્પા, હું તમારું માથું ખંજવાળી આપું, તમે મારું ઘરકામ કરી આપો.

★ રામ : તારે કેટલા ભાઈ છે ?

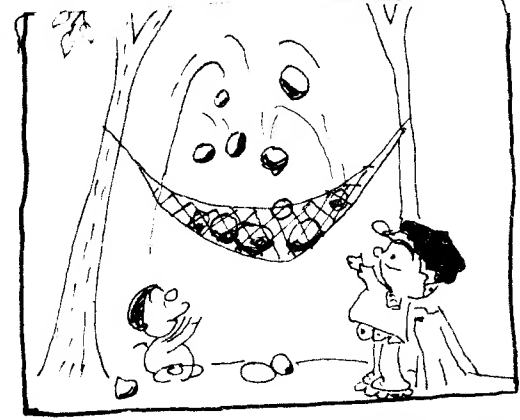
એક પણ નહિ. શ્યામે કહ્યું.

રામ : (ગુસ્સામાં) ખોટું ન બોલ. તારી બહેન તો કહેતી હતી કે તેને એક ભાઈ છે....

★ એક બગીચામાં અધિકારી ઈન્સ્પેક્શન માટે આવ્યા. બગીચામાં માટીનો ઢગલો જોઈ કહ્યું : “અહિં આ ઢગલો બહુ ખરાબ લાગે છે. ક્યાંથી આવ્યો.”

ચાલકે કહ્યું : “જાડ વાવવા ખાડો ખોદ્યો હતો તેની માટી છે. અધિકારીએ કહ્યું : “એમ કરો એક ખાડો બીજો ખોદીને માટી તેમાં ભરી દો.”

★ આચાર્ય (વર્ગ શિક્ષકને) આજે તમે શાળાએ ઘણા મોડા આવ્યા નહીં? શિક્ષક : હા, સાહેબ આજે જરા મોડે સુધી મને ઉઘ આવી. આચાર્ય : હે ભગવાન! શું તમે ઘેર પણ સૂવો છો ?

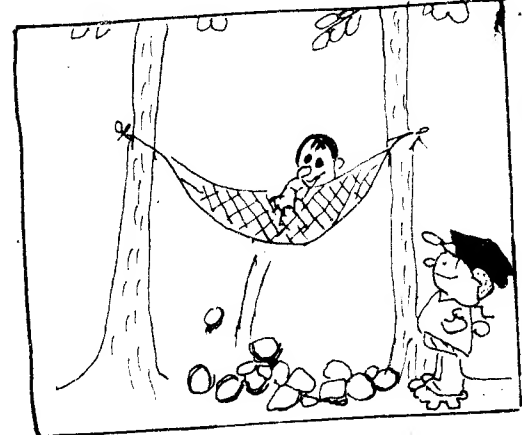
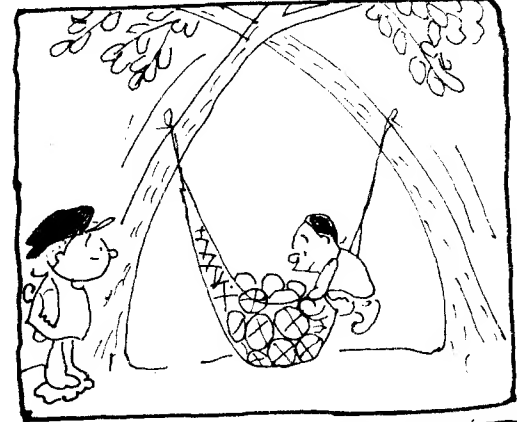

શું થયું બહેન, કેમ મુંઝાએલી છે ? શુદ્ધ આઠઆની ગળી ગયો છે. ગળી ગયો તો એમાં શું થયું ? આજકાલ આઠઆનાનું શું આવે છે ?

શીલા
માલતી
શીલા

★ ★

એક મિત્ર બીજા મિત્રને - તમારા બાળકો આજકાલ શું કરે છે ? “એક ચિત્રકાર છે, બીજો કવિ થઈ ગયો છે અને ત્રીજાની હાલત પણ ખરાબ છે.”

ચિત્રકાર : (મકાન માલિકને...)
એક દિવસ લોકો યાદ કરશે કે આ
મકાનમાં એક મહાન ચિત્રકાર રહેતો
હતો.
મકાન માલિક : જો આજે સાંજ
સુધીમાં ભાડું નહિ મળે તો એ દિવસ
આજે જ આવી જશે.

ભિખારી : શેઠ, ભગવાનના નામે રૂપ પૈસા આપો.
શેઠ : લે રૂપિયો, ૭૫ પૈસા પાછા આપ.
ભિખારી : (પૈસા પાછા આપતાં)..... લો
શેઠ : અરે, આ તો પચાસ પૈસા જ છે.
ભિખારી : રૂપ પૈસા ગયા વખતના કાપી લીધા. તમે કહ્યું હતું કે ફરી
ક્યારેક લઈ લેજે.

★★

પત્ની : આજકાલ બજારમાં સાડીઓના શું ભાવ છે ?
પતિ : અભાવ છે.

★★

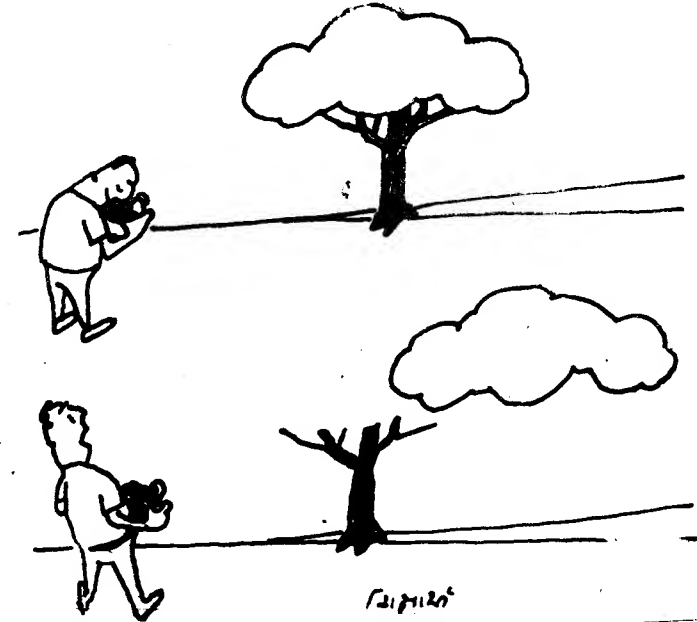
ભિખારી : બાબા, ભગવાનના નામે કંઈક આપો...
રાહદારી : તારી પાસે દસ રૂપિયાના છૂટા હશે ?
ભિખારી : હા, બાબુજી.
રાહદારી : તો પહેલાં એને જ વાપરી નાંખને.

★★

ભાડુઆત : શેરીમાં નવા રહેવા આવેલ ભાડુઆત તેના પડોશીને પૂછે છે.
પાડોશી : શું તમારે ટિકરો છે ?
ભાડુઆત : હા, એક ટિકરો છે.
પાડોશી : શું તે સિગરેટ પીએ છે ?
ભાડુઆત : ના.
પાડોશી : વાહ ! તમારો ટિકરો કેટલો સારો છે. તેની ઉંમર કેટલી ?
પાડોશી : ત્રણ મહિના.

★★

* કનુ : મારા સપના સાચા પડતાં હોય છે.
મનુ : કેવી રીતે ?
કનુ : આજે ક્લાસમાં હું ઊંધી ગયેલો ત્યારે સ્વપ્ન આવ્યું કે સાહેબ મને
મારે છે. ઝબકીને જાગીને જોયું તો સાહેબ મને ખરેખર મારતાં હતા.
* શિક્ષક : કેમ દિનેશ તું પાંચ જ પ્રશ્નના જવાબ લખી લાવ્યો ?
દિનેશ : સાહેબ, તમે જ કહ્યું હતું ને કે થોડામાં સંતોષ માનવો.
* બા : જા તો સુધીર, ચુલો સળગે છે કે નહીં જોઈ આવ.
સુધિર : બા ચુલો નથી સળગતો પણ તેમાં લાકડાં સળગે છે.
* શિક્ષક : નરેશ, તારી પાસે બે કેરી હોય અને તું ખાવા નો વિચાર કરે ત્યાં તારા
બે દોસ્ત તને મળવા આવે તો તું શું કરે ?
નરેશ : તે પાછા જાય તેની રાહ જોઉં.
* પાદરી : ભગવાન પાસે આપણાં પાપોની ક્ષમા માગવા માટે પહેલાં શું કરવું
પડે ?
કાનજી : પાપ કરવા પડે.
* શિક્ષક : શું તું તારી જાતને શિક્ષક માને છે ?
રાજુ : ના સાહેબ
શિક્ષક : (ગુસ્સામાં) તો પછી મારી ગેરહાજરીમાં ગધેડાની જેમ બરાડા કેમ
પાડે છે ?

સિપ્રાસે

મમ્મી : બેટા, પેલા રૂમની લાઈટ ચાલુ છે, જરા બંધ કરી દે તો
દિકરો : !!!
મમ્મી : લાઈટ બંધ કરી દે ને ! કોની રાહ જુએ છે.
દિકરો : પાવર જાય તેની....

★★

‘આપને મેં ક્યાંક જોયા છે’ એમ વિચારીને એ અરીસા સામે દસ મિનિટ ઉભા રહ્યો.

★★

એક મિત્રએ મોડા આવવાનું કારણ બતાવતાં કહ્યું :

મારી આદત એવી છે ને કે જે કામ કરું તેમાં ડૂબી જાઉં.

બીજો મિત્ર : (ચુસ્તમાં) તો પછી તું એક ફૂલો શા માટે નથી ખોદતો ?

★★

બાળક : પપ્પા, બહાર દરવાજા પર કોઈ આવ્યું છે.

પપ્પ : કોણ છે ?

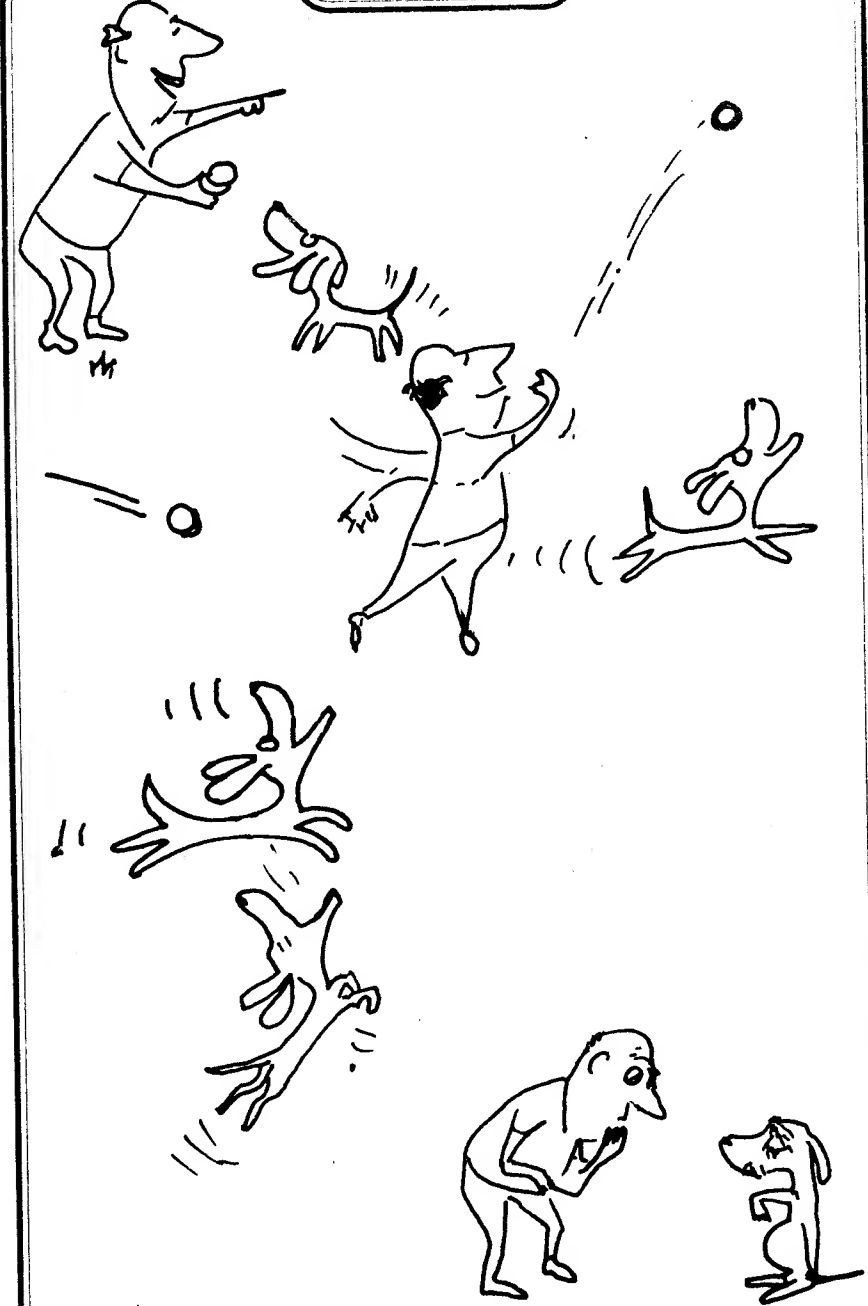
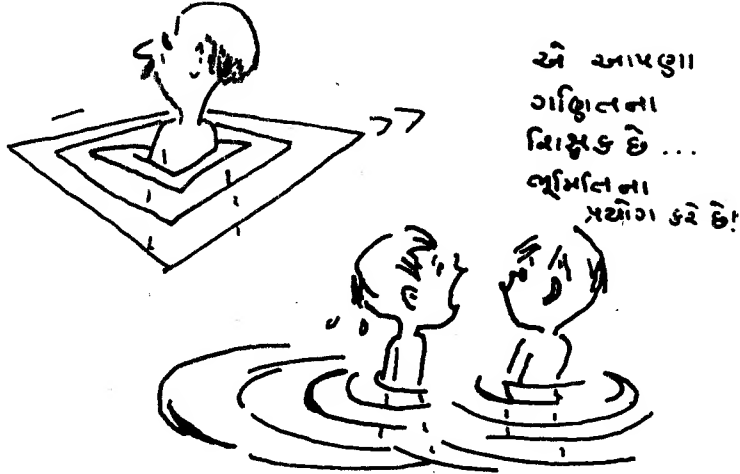
બાળક : કોઈ મૂછવાળા છે.

પપ્પા : કહી દે, નહીં જોઈએ.

★★

બે નેતાઓ વાત કરતા હતા. ‘જ્યારે ભાષણમાં વચ્ચે વચ્ચે કોઈ ઘડિયાળ જૂએ ત્યારે બહુ ખરાબ લાગે છે.’

“અરે ! આ તો કાંઈ નથી. ખરેખર તકલીફ તો ત્યારે થાય છે જ્યારે લોકો ઘડિયાળને કાન પાસે રાખી હલાવી હલાવીને જૂએ છે કે ઘડિયાળ બંધ તો નથી પડી ગઈ ને !”

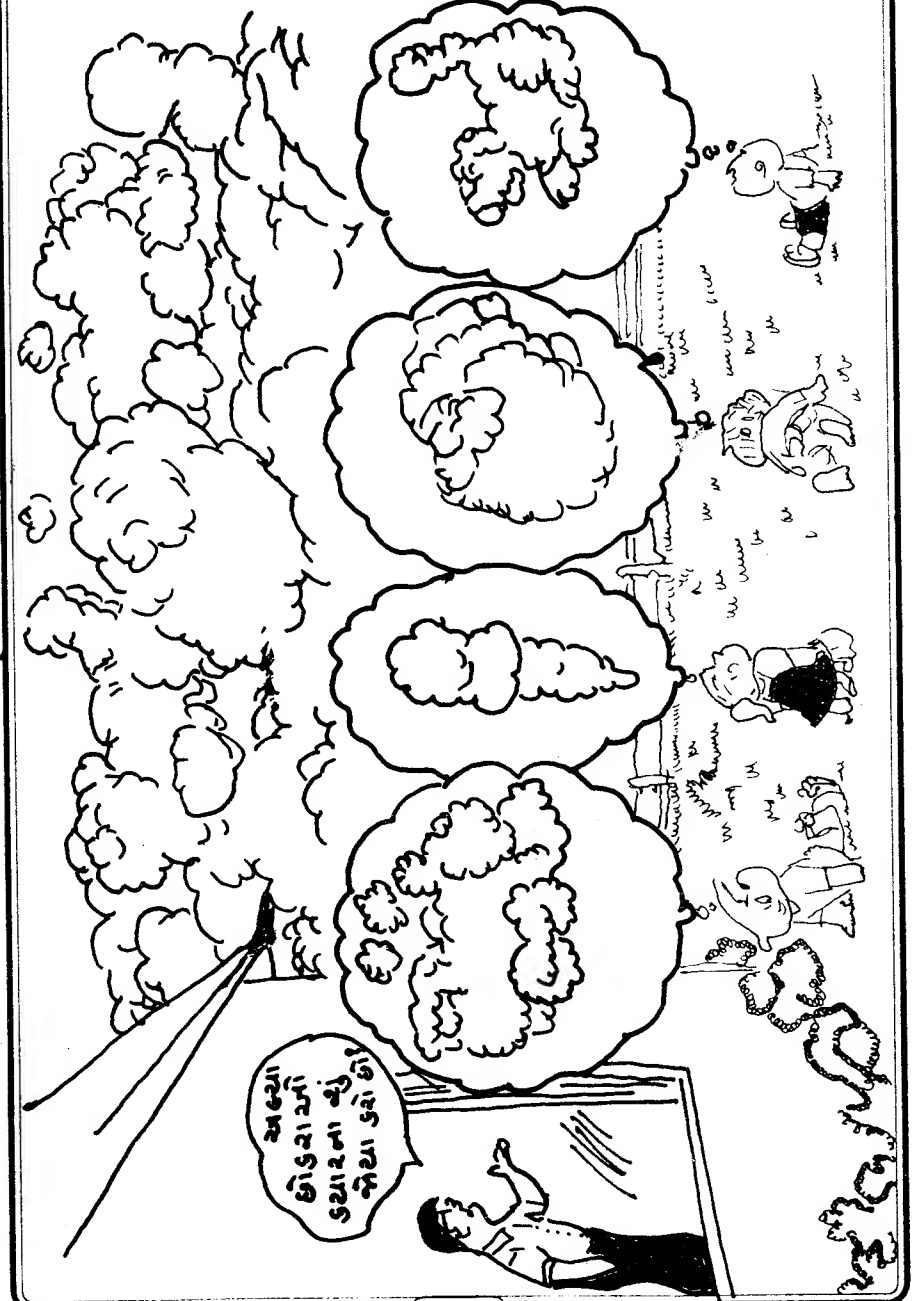

- ★★
- શેઠ : (નવા નોકરને) આપણે ત્યાં આવે તે બધા મહેમાનોની તું બરાબર સેવા કરી શકીશ ને ?
- નોકર : જી હા, હું બે પ્રકારની સેવા કરી શકું છું.
- શેઠ : બે પ્રકારની કઈ રીતે ?
- નોકર : એટલે જો તમે એવું ઈચ્છો કે મહેમાન અહીં રોકાય તો એવી સેવા અને તમને એમ થાય કે મહેમાન અહીં ન રહે તો એવી સેવા પણ કરી શકું છું.

★★

એક યુવકે બડાશ હાંકતા કહ્યું : “હું બહુ મહેનત કરીને નીચેથી ઉપર પહોંચ્યો છું. બીજાએ કહ્યું : ‘બબર છે, પહેલા તું બુટપોલિશ કરતો હતો હવે માથા પર તેલમાલિશ કરે છે !’

- ★★
- પોલીસ : તને ચોરી કરતાં શરમ નથી આવતી ?
- ચોર : આવે છે ને....
- પોલીસ : તો પછી ચોરી કેમ કરે છે ?
- ચોર : અંધારામાં છુપાઈ ને.

- * 'આજે દોડવામાં હું બીજે નંબરે આવ્યો.'
- 'શાબાશ! કેટલા દોડેલા?'
- 'બે જણ!'
- * ગ્રાહક : 'અરે! આ શું? તે તો મારો કાન કાપી નાખ્યો!'
- હજામ : 'વાંધો નહીં. હું વાળ કાપવાના જ પૈસા લઈશ.'
- * એક જંગલમાં મદનિયું (હાથીનું બચ્ચું) જતું હતું. એક ઉંદરે તેને પૂછ્યું : 'તારી ઉંમર કેટલી?'
- 'છ મહિના, અને તારી?' મદનિયાએ સામું પૂછ્યું.
- ઉંદર : 'મારી ઉંમર પણ છ મહિના જ છે પરંતુ હું જરા માંદો રહું છું!'
- * શિક્ષક : 'તને તો કોઈ ગધેડો જ ભણાવી શકે.'
- વિદ્યાર્થી : 'સાહેબ, તમે સાચું કહો છો. એટલે જ મારા બાપુજીએ તમારી પાસે મને મોકલ્યો છે!'
- * બે કીડીઓ રસ્તામાં જતી હતી. સામેથી હાથી આવતો હતો. એક કીડી બીજીને કહે, "આપણે હાથીને મારવો છે?" બીજી કીડી કહે, "જવા દેને વાર, બિચારો એકલો છે!'
- * મગન : હું 'વાદ રાખવાની કલા' નામનું પુસ્તક લાવ્યો છું.
- છગન : આ પુસ્તક અગાઉ પણ તું ચાર વખત ખરીદી આવ્યો છો!

જીવનતીર્થ પ્રકાશન

હસીને હળવા રહીએ

લેખન સંપાદન : રાજુ-દીપ્તિ

સર્જક સંદેશ : અશર નિર્માણ

મુદ્રક : હીંગળાજ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ દ્વારા નીતિન આંકસેન

પ્રથમ આવૃત્તિ : જાન્યુઆરી '૯૮

છૂટક કિંમત : રૂ. ૧૦-૦૦

પ્રાપ્તિસ્થાન : જીવનતીર્થ, C/o રાજુ-દીપ્તિ, જૂના કોબા,
ગાંધીનગર- ૩૮૨૦૦૯ ફોન : (૦૨૭૧૨) ૭૬૨૩૬

એક વ્યક્તિએ ખાવાનું ખાધા પછી હોટલના વેઈટરને પૂછ્યું : શું તમને પણ રોજ આવું જ ખાવાનું મળે છે.

વેઈટર કહે : જી ના, સાહેબ હું તો રોજ તારું ખાવાનું જ ખાઉં છું.